तारं शार्ङ्गपदं ङेऽन्तं सपर्व्वञ्च शरासनं ।
हूं फट् नम उक्काऽस्त्रमुद्रयाऽग्रे स्थितो हरेः ॥ ४६ ॥
पुष्पाक्षतं क्षिपेद्दिक्षु समासीतासने ततः ।
विधेयमेतत्सर्व्वत्र स्थापिते तु विशेषतः ॥ ४७ ॥
आत्मार्च्चनान्तं कृत्वाथ गुरुपंक्तिं पुरोक्तवत् ।
श्रीगुरुं परमाद्यांश्च महास्मत्सर्व्वपूर्व्वकान् ॥ ४८ ॥
तत्पादुकान्नारदादीन् पूर्व्वसिद्धाननन्तरं ।
ततो भगवतश्चेष्टा विघ्नघ्नान् दक्षिणेऽर्चयेत् ॥ ४९ ॥
पूर्व्ववत् पीठमभ्यर्च्य श्रीगोविन्दमथार्चयेत् ।
रुक्मिणीं सत्यभामाञ्च पार्श्वयोरिन्द्रमग्रतः ॥ ५० ॥
पृष्ठतः सुरभिञ्चेष्टा केशरेष्वङ्गदेवताः ।
अर्च्या हृदादिवर्मान्तं दिक्ष्वस्त्रं कोणकेषु च ॥ ५१ ॥
कालिन्दी रोहिणी नाग्नजित्याद्याः षट्कशक्तयः ।
दलेषु पीठकोणेषु बह्वाद्यर्च्चाथ किङ्किणी ॥ ५२ ॥
दामानि यष्टयो वेश्म पुरः श्रीवत्सकौस्तुभौ ।
अग्रतो वनमालाञ्च दिक्ष्वष्टासु ततोऽर्चयेत् ॥ ५३ ॥
पाञ्चजन्यं गदाञ्चक्रं वसुदेवञ्च देवकीं ।
नन्दगोपं यशोदाञ्च सगोगोपालगोपिकाः ॥ ५४ ॥
इन्द्राद्या देवताः सर्व्वा विश्वक्सेनन्तथोत्तरे ।
कुमुदः कुमुदाक्षश्च पुण्डरीकोऽथ वामनः ॥ ५५ ॥
शङ्कुकर्णः सर्व्वनेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः ।
एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वेति गोष्ठिकां ॥ ५६ ॥